

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ เทศบาลตำบลพลวง โทร ๐ ๓๙๓๐ ๙๒๘๔

ที่ จป ๕๓๗๐๑/-

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานสรุปผลการเข้าร่วมประชุมและสัมมนาทางวิชาการสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลพลวง

ตามคำสั่งสภาเทศบาลตำบลพลวง ที่ ๓/๒๕๖๕ เรื่อง อนุญาตให้เดินทางไปราชการของ รองประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาล ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๕ อนุญาตให้สมาชิกสภาเทศบาลทั้ง ๓ ราย เดินทางไปราชการเพื่อเข้าร่วมการประชุมและสัมมนาทางวิชาการสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๙-๒๑ กันยายน ๒๕๖๕ ณ อาคารชาเลนเจอร์ ๒ อิมแพค ชาเลนเจอร์ เมืองทองธานี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และสมาชิกสภาเทศบาลทั้ง ๓ รายได้สรุปรายงานผลการ เข้าร่วมการประชุมและสัมมนาทางวิชาการสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(นางบุญรัตน์ วุฒิชัย)

ประธานสภาเทศบาลตำบลพลวง

ความเห็นนายกเทศมนตรีตำบลพลวง

(นายณัฏพพงศ์ อินทอง)

นายกเทศมนตรีตำบลพลวง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ เทศบาลตำบลพลวง โทร ๐ ๓๙๓๐ ๙๒๘๔

ที่ จบ ๕๓๗๐๑/-

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานสรุปผลการเข้าร่วมประชุมและสัมมนาทางวิชาการสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕

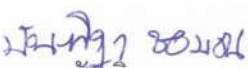
เรียน ประธานสภาเทศบาลตำบลพลวง

ตามคำสั่งสภาเทศบาลตำบลพลวง ที่ ๓/๒๕๖๕ เรื่อง อนุญาตให้เดินทางไปราชการของ รองประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาล ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๕ อนุญาตให้สมาชิกสภาเทศบาลทั้ง ๓ ราย เดินทางไปราชการเพื่อเข้าร่วมการประชุมและสัมมนาทางวิชาการสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๙-๒๑ กันยายน ๒๕๖๕ ณ อาคารชาเลนเจอร์ ๒ อิมแพค ชาเลนเจอร์ เมืองทองธานี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี นั้น

ในการนี้ จึงขอรายงานสรุปผลการเข้าร่วมการประชุมและสัมมนาทางวิชาการสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นางสาวเปรมฤดี ภูมิณา)
รองประธานสภาเทศบาล

(นางสาวบัณฑิตา ขอบชน)
สมาชิกสภาเทศบาล

(นายอนุชาติ เต่าทอง)
สมาชิกสภาเทศบาล

ความเห็นประธานสภาเทศบาลตำบลพลวง

(นางบุญรัตน์ วุฒิชัย)
ประธานสภาเทศบาลตำบลพลวง

คำสั่งสภาเทศบาลตำบลพลวง

ที่ ๓ / ๒๕๖๕

เรื่อง อนุญาตให้เดินทางไปราชการของรองประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาล

ด้วยสมาคมสัณนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย (ส.ท.ท.) ขอเชิญประชุม และสัมมนาทางวิชาการ สมาคมสัณนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ในวันที่ ๑๙ - ๒๑ กันยายน ๒๕๖๕ ณ อาคารชาเลนเจอร์ อาคาร ๒ อิมแพ็ค ชาเลนเจอร์ เมืองทองธานี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงอนุญาตให้รองประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน ๓ ราย เดินทางไปเข้าร่วมการประชุม และสัมมนาทางวิชาการ ฯ ประกอบด้วย

๑. นางสาวเปรมฤดี ภูมิณา	รองประธานสภาเทศบาล
๒. นางสาวบัณฑิตา ขอบชน	สมาชิกสภาเทศบาล
๓. นายอนุชาติ เต่าทอง	สมาชิกสภาเทศบาล

เดินทางไปเข้าร่วมประชุมและสัมมนาฯ ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด และมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ตามระเบียบของทางราชการ

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๙ - ๒๑ กันยายน ๒๕๖๕

สั่ง ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นางบุญรัตน์ วุฒิชัย)

ประธานสภาเทศบาลตำบลพลวง

หลักการสำคัญและข้อสังเกตเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจในการจัดงานหรือแข่งขันกีฬา ที่ผู้บริหารท้องถิ่นต้องรู้

โดย นายมณฑิธร เจริญผล
รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

การบริหารงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปอย่างเปิดเผย โปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้ เนื่องจากงบประมาณเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เป็นเอกสารแสดงถึงความต้องการของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะแผนงานทางการเงิน และโครงการที่จะดำเนินการ ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ ว่าจะใช้เงินแผ่นดินภายใต้เงื่อนไขของกรอบหน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และหนังสือสั่งการ โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชน ภายใต้เงื่อนไขงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างจำกัด

ปัจจัยที่ทำให้งบประมาณมีความสำคัญมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ และการขยายของขอบเขตหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อหน้าที่อำนาจขยายออกไป ปริมาณการใช้จ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมเพิ่มขึ้นตามไปด้วยจนบางครั้งการใช้จ่ายเงินแผ่นดินจึงมุ่งทำแต่เรื่องสนองความต้องการ จนไม่สนใจกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่มี และบางครั้งกฎ ระเบียบก็ล้าสมัย ทำให้การบริการสาธารณะไม่สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจมากมาย แต่ผู้เกี่ยวข้องหลายคนยังไม่เข้าใจหลักกฎหมายมหาชนเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ ซึ่งต้องยึดหลักว่า การใช้อำนาจต้องมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้เท่านั้น และต้องใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งต้องไม่เป็นการแสวงหากำไรเยี่ยงเอกชน โดยเฉพาะหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินแผ่นดินต้องมีการศึกษากรอบหน้าที่และอำนาจตามที่กฎหมายบัญญัติให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่ผิดพลาดหรือซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น

เงินแผ่นดิน หมายรวมถึงแต่เงินคงคลัง เงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ(เงินสะสม เงินบริจาค)ในความหมายอย่างกว้าง เงินกู้และเงินช่วยเหลือ ซึ่งนำไปสู่การตรวจสอบและวินัยทางงบประมาณและการคลัง

วินัยทางการเงิน การคลัง และการงบประมาณ ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คือ “กฎข้อบังคับ (มาตรการทางกฎหมาย) ซึ่งกำหนดเป็นข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติ ที่กำหนดขึ้นเพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินการคลังของรัฐและองค์กรของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายและจะต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามวัตถุประสงค์ของการรับ – จ่ายเงินแผ่นดิน” ซึ่งการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับเรื่อง วินัยทางการเงิน การคลัง และการงบประมาณนี้ เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายการคลังมหาชนนั้น ก็จะต้องเป็นไปตามหลักกฎหมายมหาชนที่ได้พัฒนาขึ้นมาพร้อมๆ กับการปกครองระบอบประชาธิปไตย

หลักการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

เป็นไปตามหลักกฎหมายมหาชนที่ว่า การจ่ายเงินแผ่นดิน จะกระทำได้เฉพาะตามที่กฎหมายอนุญาตให้จ่ายได้เท่านั้น ซึ่งเป็นไปตามหลักกฎหมายให้อำนาจ หรืออีกนัยยะหนึ่งก็คือ กฎหมายจำกัดสิทธินั่นเอง ซึ่งกฎหมายที่ว่าหมายรวมถึง ระเบียบ ข้อบังคับที่ออกตามบทบัญญัติของกฎหมายด้วย ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นทุกคนจึงต้องไปศึกษาว่ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับให้อำนาจจ่ายเงินอะไรได้บ้าง หากไม่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรย่อมไม่สามารถกระทำได้ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายปกครองที่ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีอำนาจตามกฎหมาย จึงจะสามารถกระทำได้

นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังต้องนำความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากำหนดเป็นแผนในการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามหลักการของการกระจายอำนาจ

หลักกฎหมายมหาชน	หลักกฎหมายเอกชน
ใช้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับ การบรรจุ/แต่งตั้งตามกฎหมาย	ใช้กับประชาชนทั่วไป
เจ้าหน้าที่ของรัฐจะกระทำสิ่งใดได้ ต้องมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการ ระบุให้ทำได้ หรือหลักกฎหมายให้อำนาจ	ประชาชนสามารถกระทำการสิ่งใดได้ ทุกอย่าง หากไม่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการห้ามไว้

สรุป การใช้จ่ายเงินแผ่นดินจึงต้องพิจารณาให้เป็นไปตามหลักดังต่อไปนี้

1. เป็นเรื่อง/โครงการ/งานที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 2. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการต้องเป็นไปตามที่บัญญัติหรือกำหนดไว้ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย
 3. แผนงาน งานหรือโครงการ ต้องได้ผลตามวัตถุประสงค์ ประหยัด เกิดผลสัมฤทธิ์และเกิดประสิทธิภาพ
 4. เป็นไปโดยบริสุทธิ์ สุจริต และเป็นธรรม
- ซึ่งองค์ปกครองส่วนท้องถิ่นต้องพิจารณาดำเนินการใช้จ่ายเงินแผ่นดินให้เป็นไปตามหลักการข้างต้นอย่างเคร่งครัด

ส่วนที่ 2

หน้าที่และอำนาจขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การใช้อำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องยึดหลักกฎหมายมหาชนเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ ซึ่งมีหลักว่า การใช้อำนาจต้องมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้และต้องใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งต้องไม่เป็นการแสวงหากำไรเยี่ยงเอกชน โดยเฉพาะหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการเงินแผ่นดิน ดังนั้นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการศึกษากรอบหน้าที่และอำนาจตามที่กฎหมายบัญญัติให้ชัดเจน โดยปัญหาในการตีความกฎหมาย เช่นคำว่า “ภายใต้บังคับของกฎหมาย” ซึ่งหมายความว่า กรณีที่มีกฎหมายบัญญัติว่าเรื่องบางเรื่องที่เป็นหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายจัดตั้งขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ถ้ามีกฎหมายหลักหรือกฎหมายเฉพาะบัญญัติว่า อำนาจในการดำเนินการเป็นของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งไว้เป็นการเฉพาะ หากยังไม่มีมีการถ่ายโอนอำนาจมาให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็ไม่สามารถดำเนินการในเรื่องนั้นๆ ได้ การศึกษาเรื่องหน้าที่และอำนาจให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการใช้น้ำที่และอำนาจผิดพลาดหรือซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น จึงเป็นเรื่องสำคัญมาก

หน้าที่และอำนาจของเทศบาล

หน้าที่และอำนาจของเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับ ที่ 12 พ.ศ. 2546

1. หน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล

เทศบาลตำบล

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- (3) รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- (6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- (7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

เทศบาลเมือง

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมือง มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลเมือง ดังต่อไปนี้
มีหน้าที่เช่นเดียวกันกับเทศบาลตำบลตามข้อ(1) – (9)และมีหน้าที่เพิ่มอีกดังนี้

- (10) ให้น้ำสะอาดหรือการประปา
- (11) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (12) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
- (13) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (14) ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ
- (15) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (16) ให้มีการดำเนินการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

เทศบาลนคร

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลนครมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลนคร ดังต่อไปนี้
มีหน้าที่เช่นเดียวกันกับเทศบาลเมืองตามข้อ (1)-(16) และมีหน้าที่เพิ่มอีกดังนี้

- (17) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
- (18) กิจการอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณะสุข
- (19) การควบคุมสุขลักษณะและอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพและสถานบริการอื่น
- (20) จัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
- (21) จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (22) การวางผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้าง
- (23) การส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว

2.นอกจากหน้าที่และอำนาจดังกล่าวข้างต้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นยังอาจสามารถดำเนินการในเรื่อง ต่อไปนี้

เทศบาลตำบล

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ (มาตรา 68)

- (1) ให้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรและกิจการสหกรณ์
- (6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

- (7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (10) ให้มีการตลาด ทำเทียบเรือ และทำข้าม
- (11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- (12) การท่องเที่ยว
- (13) การผังเมือง

เทศบาลเมือง

- (1) ให้มีตลาด ทำเทียบเรือ และทำข้าม
- (2) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- (3) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (4) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
- (5) ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล
- (6) ให้มีการสาธารณสุข
- (7) จัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
- (8) จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา
- (9) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬาและพลศึกษา
- (10) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (11) ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น
- (12) เทศพาณิชย์

เทศบาลนคร

อาจจัดทำกิจการอื่นๆ เช่นเดียวกับเทศบาลเมืองตามข้อ (1) – (12)

หน้าที่และอำนาจของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

นอกจากหน้าที่ของเทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาลแล้ว ใน พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังได้กำหนดหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการจัดระบบบริการสาธารณะไว้ด้วยเช่นกันในมาตรา 16 ให้เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

- (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

- (3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (4) การสาธารณสุข โภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- (5) การสาธารณสุขการ
- (6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- (7) การพาณิชย์ และส่งเสริมการลงทุน
- (8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (9) การจัดการศึกษา
- (10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (14) การส่งเสริมกีฬา
- (15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (18) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
- (19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- (20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- (21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- (22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- (23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพและ
สาธารณูปโภคสถานอื่น ๆ
- (24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม
- (25) การผังเมือง
- (26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- (27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- (28) การควบคุมอาคาร
- (29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัย
ในชีวิตและทรัพย์สิน

(31) กิจกรรมใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ตัวอย่าง

1.การดำเนินการใด ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดในกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและตามที่มีกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 156/2550 เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการตามโครงการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่าที่เทศบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคล การจะดำเนินการในเรื่องใด ๆ ได้ต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในขอบอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น สำหรับบทบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 เป็นเพียงการกำหนดแผนการที่บัญญัติไว้เป็นกรอบอำนาจหน้าที่เท่านั้น และแม้พระราชบัญญัติดังกล่าวจะให้อำนาจในการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายจะมีอำนาจในการจัดสรรที่ดินและก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพื่อขายให้ ลักษณะเป็นการประกอบกิจการค้าขายได้ เนื่องจากการจัดสรรที่ดินและการสร้างบ้านขายไม่ใช่การบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจกระทำได้ ทั้งยังอาจถือได้ว่าเป็นการขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขันกับเอกชน อันเป็นการหมิ่นเหม่ต่อการที่จะต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัวเนื่องจากการดำเนินงานประมาณแผ่นดินไปเป็นทุนในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว

2.บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 74/2553 เรื่อง อำนาจหน้าที่ของ อปท.ในการลงทุนจัดตั้งและบริหารจัดการสถานบริการก๊าซธรรมชาติ (NGV) สรุปได้ว่าการดำเนินการใดๆ ของอปท.จะต้องอยู่ใต้วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ อปท.ตามกฎหมายจัดตั้ง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องบัญญัติไว้ ดังนั้น แม้กฎหมายจัดตั้งจะบัญญัติให้ อปท.สามารถดำเนินกิจการเกี่ยวกับกิจการพาณิชย์ได้ก็ตาม แต่การดำเนินกิจการนั้นต้องเป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ อปท.ตามที่กฎหมายกำหนดด้วย เมื่อปรากฏว่าในกฎหมายจัดตั้ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้ อปท.มีอำนาจหน้าที่ในการลงทุนจัดตั้งและบริหารจัดการสถานบริการก๊าซธรรมชาติด้วยเหตุนี้ อปท.จึงไม่สามารถอาศัยอำนาจลงทุนจัดตั้งและบริหารจัดการสถานบริการก๊าซธรรมชาติได้

3.บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 1177/2558 เรื่อง อำนาจหน้าที่ของ อปท.ในการดำเนินโครงการส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และส่งเสริมกลุ่มอาชีพ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) ได้ให้ความเห็นตามข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สรุปได้ว่าคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ว่าตามกฎหมายจัดตั้งจะบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอปท.ในอันที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว และส่งเสริมและแก้ไขปัญหการประกอบอาชีพได้ แต่

การดำเนินการดังกล่าวต้องมีลักษณะเป็นการส่งเสริม มิใช่เป็นการเข้าไปดำเนินการนั้นๆ เสียเอง แต่ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏว่า อปท.ได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและส่งเสริมกลุ่มอาชีพของอปท.โดยจัดกิจกรรมล่องเรือไหว้พระ 7 วัดรอบแหล่งท่องเที่ยวและได้จ้างหรือให้รับผู้โดยสารจากจุดลงทะเลเบียนล่องเรือไปรอบแหล่งท่องเที่ยวโดยจอดตามวัดต่างๆ ทั้ง 9 วัด เพื่อให้ประชาชนไหว้พระ เดินเที่ยวชม และซื้อของในตลาดซึ่งจัดไว้ภายในบริเวณวัด โดยจัดเรือเที่ยววันละสามรอบ บรรทุกผู้โดยสารได้ 50 ถึง 100 คนต่อหนึ่งรอบโดยประชาชนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางดังกล่าว ซึ่งมีใช่เป็นเพียงการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว หากแต่มีลักษณะเป็นการประกอบกิจการนำเที่ยวในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเสียเองประกอบกับในเรื่องนี้ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า มีผู้ประกอบการเอกชนให้บริการเรือเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวบริเวณรอบแหล่งท่องเที่ยวอยู่แล้ว โดยสามารถว่าจ้างให้เรือดังกล่าวพาเที่ยวชมในบริเวณรอบแหล่งท่องเที่ยวและสามารถให้จอดตามวัดหรือสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ หรือหาก อปท.จะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ก็อาจประสานงานกับเอกชนที่ให้บริการเรือโดยสารในบริเวณใกล้เคียงให้มารับนักท่องเที่ยวไปตามจุดหมายที่มีการส่งเสริม โดย อปท.อาจตกลงกับผู้ให้บริการให้เรียกเก็บค่าโดยสารในอัตราที่สมเหตุสมผลก็ย่อมกระทำได้ การดำเนินการของอปท.ที่จัดหาเรือรับส่งประชาชนไปยังจุดท่องเที่ยวโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายจึงอาจเป็นตัดทางทำมาหาได้ของผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวอยู่ และอาจเป็นการขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขันกับเอกชนจึงไม่อาจกระทำได้

4.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดีขึ้น เช่น โดยการอำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆอันเป็นประโยชน์แก่การประกอบอาชีพ การให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร แต่ต้องมีใช่เป็นผู้เข้าไปดำเนินการใดๆ เสียเองอันจะเป็นการตัดทางทำมาหาได้ของผู้ประกอบอาชีพนั้น ซึ่งเป็นการขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขันกับเอกชน ซึ่งการพิจารณาว่ากรณีใดเป็นการเข้าไปดำเนินการใดๆ เสียเองอันจะเป็นการตัดทางทำมาหาได้ของผู้ประกอบอาชีพนั้น จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงในพื้นที่แต่ละกรณีไป เช่น สภาพของปัญหาที่เกิดขึ้นตามความจริงในท้องถิ่นนั้น สภาพการประกอบอาชีพภายในท้องถิ่นนั้น ตามแนวทางที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) ได้ให้ความเห็นไว้ดังกล่าว ดังนั้น กรณีที่หาหรือมานี้ เมื่อทางจังหวัดได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า ในเขตจังหวัดได้มีเอกชนตั้งโรงงานประกอบกิจการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชนิดน้ำหว่านเชื้อจุลินทรีย์เข้มข้น และยังมีที่จังหวัดใกล้เคียง อีกทั้งการดำเนินการ โรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ใช่กิจการที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค รวมทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆ ที่แสดงว่ากิจการดังกล่าวจะเป็นการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมแต่ใด ดังนั้น การที่จังหวัดมีความเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการพาณิชย์โดยดำเนินการโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ได้ จึงถูกต้องแล้ว

๕.กฎหมายจัดตั้งกำหนดให้อปท.มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยกำหนดว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย อปท.มีหน้าที่ต้องทำในเขตอปท.กล่าวคือ (๓) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ (๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ และ (๙) ปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ ได้กำหนดว่า ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (๑๐) การสังคม สงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส และ (๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

ปรากฏว่า อปท.ได้จัดทำโครงการตลาดนัดสุขภาพ ปี พ.ศ.๒๕๕๖ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้ (๑) เพื่อให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวตระหนักและเห็นความสำคัญ ให้ความสนใจและใส่ใจสุขภาพของตนเองและคนในครอบครัว ซึ่งเป็นสิทธิประโยชน์หลักที่กำหนดให้ประชาชนทุกระดับอายุ ต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี ทุก ๑ – ๒ ปี (๒) เพื่อให้ประชาชนทราบปัจจัยเสี่ยงในการที่จะเกิดภาวะเจ็บป่วยในอนาคตของตนเองและครอบครัวเพื่อให้เกิดความตื่นตัวและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงเหล่านั้น (๓) เพื่อให้ประชาชนในกลุ่มที่มีปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและประชาชนที่มีภาวะโรค ได้รับการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านสุขภาพเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่างๆ และ (๔) เพื่อให้ทราบและสามารถวิเคราะห์สถานะสุขภาพของชุมชน การตรวจรักษาพยาบาลเบื้องต้น โดยแพทย์และพยาบาลเวชปฏิบัติ รวมทั้งบุคลากรทางการแพทย์ การจ่ายยาและเวชภัณฑ์แก่ผู้รับบริการ ให้สุขภาพเรื่องของการปฏิบัติตนเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ การป้องกันโรค และการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล อยู่ในอำนาจหน้าที่ของอปท.ตามกฎหมายจัดตั้ง และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ (๑๐) (๑๙)

๖.กฎหมายจัดตั้งกำหนดว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย อปท.มีหน้าที่ต้องทำในเขตอปท.กล่าวคือ (๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบกและ กำหนดว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย อปท.อาจจัดทำกิจการเกี่ยวกับการคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินและพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ กำหนดให้อปท.มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง กล่าวคือ (๒) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ (๒๗) การดูแลรักษาที่สาธารณะ ดังนั้น อปท.จึงมีอำนาจหน้าที่คุ้มครองดูแลและรักษาถนนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่อยู่ในเขตพื้นที่ โดยปฏิบัติภายใต้บังคับแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สำหรับถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่น เช่น ทางหลวงแผ่นดินหรือทางหลวงชนบท ต้องอยู่ในภายใต้บังคับของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ.2535 ซึ่งตามพระราชบัญญัติทางหลวงดังกล่าวกำหนดให้ทางหลวงแผ่นดิน คือ ทางหลวงสายหลัก ที่เป็นโครงข่ายเชื่อมระหว่างภาค จังหวัด อำเภอ ตลอดจนสถานที่ที่สำคัญ ที่กรมทางหลวงเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยายบูรณะและบำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงแผ่นดิน ส่วนทางหลวงชนบท คือ ทางหลวงที่กรมทางหลวงชนบทเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บูรณะและบำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงชนบท ทางหลวงประเภทดังกล่าวจึงเป็นทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของอธิบดีกรมทางหลวง ในฐานะที่เป็นผู้อำนวยการทางหลวงแผ่นดิน และอธิบดีกรมทางหลวงชนบทในฐานะที่เป็นผู้อำนวยการทางหลวงชนบท หากจะมีการถ่ายโอนภารกิจของทางหลวงประเภทดังกล่าวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการถ่ายโอนตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 และเปลี่ยนประเภททางหลวงเป็นทางหลวงท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ.2535 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจะสามารถเข้าไปดำเนินการได้

7.กระทรวงมหาดไทยขอหารือประเด็นปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา 34/1 วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2560 บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจในการเก็บขน และกำจัดขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่ของตน แต่ไม่รวมองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้ และให้ราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ได้รับมอบหมายซึ่งดำเนินการจัดเก็บมูลฝอยมีอำนาจนำไปดำเนินการ ใช้ หาประโยชน์ตามข้อตกลงที่ทำไว้ระหว่างกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยกระทรวงมหาดไทยได้ออกประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ.2560 ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2560 ตามมาตรา 34/1 ดังกล่าวซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการที่ราชการส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่น และกรณีราชการส่วนท้องถิ่นและเอกชนได้รับมอบหมายให้ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการสามารถนำมูลฝอยที่จัดเก็บได้ไปดำเนินการ ใช้หรือหาประโยชน์ ซึ่งในข้อ 12 ได้กำหนดให้การกำจัดมูลฝอยสามารถกระทำได้หลายวิธี โดย (1) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (2) การหมักทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ (3) การจัดทำด้วยพลังงานความร้อน (4) การแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงาน (5) วิธีอื่นตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดหรือคณะกรรมการจังหวัดให้คำแนะนำ โดยในข้อ 17 ได้กำหนดว่าในการมอบหมายให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการกำจัดมูลฝอยให้คณะกรรมการจังหวัดหรือคณะกรรมการจังหวัดหรือคณะกรรมการจังหวัด

หรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณีให้คำแนะนำราชการท้องถิ่นในการจัดทำข้อเสนอเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมายให้ความเห็นชอบ และข้อ 23 กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นร่วมกับผู้ได้รับมอบหมายอาจนำมูลฝอยที่จัดเก็บได้ไปดำเนินการใช้หรือหาประโยชน์โดยวิธีการจำหน่าย จ่าย โอน ตามข้อ 22 และข้อตกลงระหว่างกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในการกำจัดขยะมูลฝอยโดยการแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงานดังกล่าว และการเข้าร่วมโครงการของราชการส่วนท้องถิ่นในฐานะเจ้าของโครงการตามประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การจัดหาไฟฟ้าโครงการผลิตไฟฟ้าจากขยะชุมชนในรูปแบบ Feed-in (FiT) (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2560 โดยมีเอกชนที่เข้าร่วมโครงการเป็นผู้ยื่นขอผลิตและขายไฟฟ้าขนาดเล็กมากต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ราชการส่วนท้องถิ่นจึงมิใช่ผู้ยื่นขอผลิตและขายไฟฟ้าแต่อย่างใด กรณีจึงย่อมสามารถดำเนินการได้ และเป็นการสอดคล้องกับมาตรา 250 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 258 ข.ด้านอื่นๆ (3) ที่ให้ปฏิรูปในการจัดให้มีระบบจัดการและกำจัดขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นๆ ได้ ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงขอหารือประเด็นปัญหาดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 2) ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า มาตรา 34/1 แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2560 เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้มีหลักเกณฑ์ในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติที่ผ่านมา เช่น การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ หรือการดำเนินการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่ต้องดำเนินการนอกเขตรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

การที่พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองฯ มาตรา 34/1 วรรคหนึ่ง ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจในการเก็บ ขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตพื้นที่ของตน และวรรคสองกำหนดให้การดำเนินการเก็บ ขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยดังกล่าว นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นรวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้ โดยไม่ให้อธิว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ประกอบกับข้อ 13 และข้อ 15 แห่งประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดการมูลฝอย พ.ศ.2560 ที่ออกตามความในมาตรา 34/1 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคเจ็ด ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข

เกี่ยวกับการมอบหมายดังกล่าวไว้แล้ว ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่า การเก็บ ขน และกักจัดสิ่งปฏิภูมและขยะมูลฝอยดังกล่าว องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐบาลการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชน เป็นผู้ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการได้

สำหรับกรณีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มอบหมายให้หน่วยงานภาครัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นรวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชน ดำเนินการแทนหรือร่วมดำเนินการในการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยแล้ว การที่จะนำมูลฝอยที่จัดเก็บได้ดังกล่าวนั้นไปดำเนินการ ใช้ หรือหาประโยชน์ตามมาตรา 34/1 วรรคสาม ย่อมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ.2560 ที่ออกตามความในมาตรา 34/1 วรรคสอง และวรรคเจ็ด ด้วย เมื่อข้อ 12 (4) แห่งประกาศกระทรวงมหาดไทยฯ กำหนดให้มีการกำจัดมูลฝอยด้วยการแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงานได้และข้อ 22 และข้อ 23 แห่งประกาศกระทรวงมหาดไทยฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำไปดำเนินการใช้ หรือหาประโยชน์ โดยวิธีการจำหน่าย จ่าย โอน ที่ต้องดำเนินการตามคำแนะนำของคณะกรรมการจังหวัดหรือคณะกรรมการกลาง และตามข้อตกลงที่ทำขึ้นตามหลักเกณฑ์ในประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวแล้ว การนำมูลฝอยที่จัดเก็บได้นั้นไปดำเนินการกำจัดโดยการแปรสภาพเป็นพลังงานหรือไฟฟ้าและนำไปจำหน่ายตามกรณีที่หาหรือจึงสามารถกระทำได้

ในส่วนของความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 5) ในเรื่องเสรีที่ 1726/2559 นั้นเป็นการให้ความเห็นว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ โดยอาศัยหน้าที่และอำนาจในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้เนื่องจากบทบัญญัติในกฎหมายดังกล่าว ก็ย่อมต้องเป็นการประกอบกิจการค้าขายในท้องถิ่นเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นเช่นกัน กรณีจึงแตกต่างจากการพิจารณาให้ความเห็นตามข้อหาหรือของกระทรวงมหาดไทยในครั้งนี้ที่เป็นการพิจารณาหน้าที่และอำนาจขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำจัดขยะมูลฝอยตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองฯ ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดหน้าที่และอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องนี้ไว้เป็นเฉพาะ มิใช่เป็นหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นฯ

ส่วนที่ 2

หลักการสำคัญเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการค่าใช้จ่ายในการจัดงาน การจัดกิจกรรมสาธารณะ การส่งเสริมกีฬา และการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดงาน การจัดกิจกรรมสาธารณะ การส่งเสริมกีฬา และการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2564 ได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการเบิกจ่ายไว้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติ โดยเฉพาะรายการใดที่สามารถเบิกจ่ายได้จะระบุไว้ในระเบียบ ดังนั้น หากค่าใช้จ่ายใดไม่ได้ระบุไว้ในระเบียบก็ไม่สามารถเบิกจ่ายได้ ซึ่งหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบอาจถูกเรียกชดเชยเงินคืนได้

คำนิยามที่สำคัญ

“การจัดงาน” หมายความว่า การจัดงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึง การจัดงานรัฐพิธี งานพิธีการ งานประเพณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“การจัดกิจกรรมสาธารณะ” หมายความว่า การจัดกิจกรรมเพื่อประโยชน์ทั่วไปที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อสาธารณะประโยชน์ร่วมกัน เช่น การพัฒนาชุมชน การพัฒนาคุณภาพชีวิต การสาธารณสุขและอนามัย การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมประเพณี

ประเภทการจัดงาน

1.การจัดงานที่เกี่ยวกับการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย/งานรัฐพิธี/งานพิธีการ/งานประเพณี

2.การจัดกิจกรรมสาธารณะ

ลักษณะการจัดงาน

- 1.จัดเอง
- 2.จัดร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- 3.จัดร่วมกับหน่วยงานของรัฐ
- 4.จัดร่วมกับหน่วยงานอื่น

รายละเอียดของการจัดงานหรือการจัดกิจกรรมสาธารณะ

- 1.งานวันสำคัญของชาติ
 - 1.1 วันสำคัญทางศาสนา เช่น วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา
 - 1.2 วันสำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น วันปิยมหาราช
 - 1.3 วันสำคัญอื่นๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี เช่น วันพ่อหรือแม่แห่งชาติ วันเด็กแห่งชาติ วันท้องถิ่นไทย

2..งานประเพณี

2.1 ประเพณีชาติ เช่น งานวันลอยกระทง งานวันสงกรานต์

2.2 งานประเพณีของท้องถิ่นหรือเฉพาะในพื้นที่ของ อปท.

กรณีงานใดจะถือเป็นงานประเพณีท้องถิ่น ต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- 1.ต้องเป็นกิจกรรม หรืองานที่จัดให้มีขึ้นสืบทอดเป็นระยะเวลายาวนาน
- 2.เป็นการดำเนินการหรือกิจกรรมภายในงานที่เกิดประโยชน์สาธารณะ
- 3.มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงาม ความเสียสละ การมีส่วนร่วมและความสามัคคีในชุมชน
- 4.ต้องไม่มีลักษณะเป็นความเชื่อส่วนบุคคล หรือกลุ่มคนบางกลุ่ม
- 5.ต้องมีสัดส่วนของกลุ่มคนที่มีส่วนร่วมในการสืบทอดประเพณีในระดับจังหวัด อำเภอ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลพอสมควร

โครงการจัดงานต้องมีรายละเอียด/องค์ประกอบอย่างน้อย ดังนี้

- การเสนอและอนุมัติโครงการ โดยผู้มีอำนาจ
- ความเป็นมา/เหตุผลความจำเป็นของโครงการ
- วัตถุประสงค์ของโครงการ (แสดงให้เห็นกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย)
- กิจกรรม (ส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ)
- กลุ่มเป้าหมายของการจัดงาน
- ระยะเวลาดำเนินโครงการ
- ค่าใช้จ่ายของกลุ่มเป้าหมายและกิจกรรมที่ส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ
- ผู้รับผิดชอบโครงการ

ค่าใช้จ่ายในการจัดงาน/การจัดกิจกรรมสาธารณะ

1.ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการประกอบพิธีทางศาสนา ในกรณีจำเป็นต้องมีพิธีทางศาสนา การเบิกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการประกอบพิธีทางศาสนาที่จำเป็นและเกี่ยวเนื่องกับลักษณะของงาน เช่น ค่าปัจจัย ค่าเครื่องไทยธรรม หรือค่าดอกไม้รูปเทียน เป็นต้น ให้เบิกจ่ายได้ครั้งเดียวเท่าที่จ่ายจริง มีพิธีทางศาสนาพิธีเดียว ไม่เกิน 30,000 บาท และสองศาสนาขึ้นไป ไม่เกิน 50,000 บาท

2.ค่าอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ (อัตราไม่เกิน 150 บาท ต่อคนต่อวัน) สำหรับปรานผู้ติดตาม แยกผู้มีเกียรติและผู้ร่วมกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

3.ค่ามหรสพ เช่น ลิเก ดนตรี หมอขลุ่ย ภาพยนตร์ หนังสืตะลุง

4.ค่าการแสดง และหรือค่าใช้จ่ายในการแสดง เช่น ค่าแต่งกาย ค่าวัสดุ หรืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการแสดง และหรือค่าตอบแทนการแสดง (อัตราไม่เกิน 200 บาท ต่อคนต่อวัน)

5.ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาประชาสัมพันธ์งาน

แต่รายการตาม 3-5 เบิกรวมกันได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการ

4.ค่าใช้จ่ายที่เป็นกิจกรรมหลักของโครงการ เช่น ค่าพลูในการจัดแสดงพืชนานาชาติ ค่าจ้างวงดนตรีในการจัดงานเทศกาลดนตรี ว่าวที่ใช้สำหรับการแสดงว่าวนานาชาติ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด

5.ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ช่วยปฏิบัติงานในการจัดงาน/การจัดกิจกรรมสาธารณะ

6.ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสถานที่ในการจัดงาน/จัดกิจกรรมสาธารณะ เช่น ค่าสถานที่จัดงาน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย ค่าใช้จ่ายในการตกแต่ง และจัดสถานที่

7.ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการจัดงาน ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าบริการรถสุขา ค่าจ้างเหมาทำความสะอาด ค่าลากเรือ ค่าบำรุงทีมเรือ เป็นต้น

ค่าใช้จ่ายกรณีมีการประกวดหรือแข่งขันในการจัดงาน/จัดกิจกรรมสาธารณะ

- ค่าตอบแทนกรรมการตัดสิน
- ค่าโล่ หรือถ้วยรางวัลที่มอบให้ผู้ชนะการประกวดหรือแข่งขัน เพื่อเป็นการประกาศเกียรติคุณ เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง (อัตราไม่เกิน 3,000 บาทต่อชิ้น)
- ค่าโล่พระราชทาน หรือถ้วยรางวัลพระราชทานที่มอบให้ผู้ชนะการประกวดหรือแข่งขันเบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง (อัตราไม่เกิน 5,000 บาทต่อชิ้น)
- เงินหรือของรางวัลนอกเหนือจากค่าโล่ หรือถ้วยรางวัลที่มอบให้ผู้ชนะการประกวดหรือแข่งขัน ไม่เกินร้อยละ 30 ของประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการ
- กรณีจัดกิจกรรมสาธารณะ และมีการจัดนิทรรศการให้เบิกได้ตามที่จ่ายจริง ตามความเหมาะสม และประหยัด

ลักษณะการแข่งขันกีฬา

“การส่งเสริมกีฬา” หมายความว่า

- การดำเนินการเพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา
- การจัดให้มีและพัฒนาสถานที่ อุปกรณ์ในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
- การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะการกีฬา หรือการพัฒนาเพื่อยกระดับขีดความสามารถกีฬา
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวและนันทนาการ และส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่น
- การแข่งขันเพื่อการกุศล หรือกระชับมิตรกับเมืองในประเทศเพื่อนบ้านที่เขตติดกัน
- รวมถึงการจัดการแข่งขันกีฬา หรือการส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬา

“กีฬา” หมายความว่า กีฬาตามที่คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด ชนิดกีฬาที่สามารถขจัดทะเบียนจัดตั้งสมาคมกีฬาได้ รวมถึงกีฬาไทยและกีฬาพื้นบ้าน แต่ต้องไม่ใช่เป็นการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ

ประเภทของการจัดงานแข่งขันกีฬา

1. กรณีเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน เยาวชน หรือประชาชนใน อปท.
2. กรณีเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน และมีนักกีฬาจาก อปท.อื่นเข้าร่วมการแข่งขัน
3. กรณีเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันร่วมกับ อปท.อื่น หน่วยงานของรัฐ หรือสมาคมกีฬา(ต้องมีข้อตกลงเรื่องสัดส่วนค่าใช้จ่ายให้ชัดเจน)
4. กรณีจัดการแข่งขันเพื่อยกระดับการกีฬาท้องถิ่น ส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือเศรษฐกิจในท้องถิ่น โดยความเห็นชอบของ ผวจ. โดยอาจจัดเอง หรือจัดร่วมกับหน่วยงานตามข้อ 4 ก็ได้ (และอาจเชิญนักกีฬาทิมาชาติไทย หรือนักกีฬาดังประเทศเข้าร่วมได้ โดยเบิกค่าที่พักได้ไม่เกินคนละหนึ่งพันห้าร้อยบาทต่อคนกรณีพักเดี่ยว กรณีพักคู่เบิกได้ไม่เกินแปดร้อยห้าสิบบาท และเบิกค่าอาหารได้ไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบบาทต่อคน)
5. กรณีเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาไทย หรือกีฬาพื้นบ้าน หรือในงานประเพณี
6. กรณีส่งนักกีฬาของ อปท.เข้าร่วมแข่งขัน

ค่าใช้จ่ายในการประกวดหรือแข่งขันกีฬา

1. ค่าสถานที่ หรืออุปกรณ์การแข่งขัน หรือค่าเช่าอุปกรณ์ เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง เหมาะสม และประหยัด
2. ค่าตอบแทนกรรมการตัดสิน กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ อปท.และไม่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดงาน คนละ 400 บาท/วัน บุคคลภายนอก 800 บาท/วัน หรือตามมาตรฐานสากลกรณีจำเป็น
3. ค่าจัดทำเกียรติบัตรหรือประกาศเกียรติคุณ ให้แก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาตามความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด
4. ค่าโล่ หรือถ้วยรางวัลที่มอบให้ผู้ชนะการแข่งขันไม่เกิน 3 รางวัล เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง (อัตราไม่เกิน 3,000 บาทต่อชิ้น) กรณีค่าโล่พระราชทาน หรือถ้วยรางวัลพระราชทานที่มอบให้ผู้ชนะการประกวดหรือแข่งขัน (อัตราไม่เกิน 5,000 บาทต่อชิ้น)
5. เงิน เหรียญรางวัล หรือของรางวัลนอกเหนือจากค่าโล่ หรือถ้วยรางวัล เพื่อบริจาคให้ผู้ชนะการประกวดหรือแข่งขัน ไม่เกินร้อยละ 30 ของประมาณการค่าใช้จ่ายและวัตถุประสงค์ตามโครงการ
6. ค่าชุดกีฬา สำหรับนักกีฬา ไม่เกินชุดละ 300 บาท
7. ค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อม หรือเก็บตัวนักกีฬาหรือผู้ควบคุม/ผู้ฝึกสอน กรณีจำเป็นต้องเก็บตัว
8. ค่าอุปกรณ์การแข่งขัน หรือค่าเช่าอุปกรณ์การแข่งขัน ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด
9. ค่าใช้จ่ายอื่น เช่น ค่าใช้จ่ายในการจัดพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬา การจัดริ้วขบวน ค่าเสียกีฬา สำหรับผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ผู้จัดการแข่งขัน และประธานในพิธีที่เข้าร่วมพิธีเปิด-ปิด

ข้อพึงระวังในการเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดงาน การจัดกิจกรรมสาธารณะ การส่งเสริมกีฬา และการแข่งขันกีฬา

- 1.เบิกค่าใช้จ่ายที่ไม่มีรายการให้เบิกจ่ายตามระเบียบ โดยไม่มีความจำเป็นและเกี่ยวข้องกับการจัดงานหรือแข่งขันกีฬา
- 2.จัดแข่งขันกีฬาเฉพาะบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยไม่มีประชาชนในเขตพื้นที่เข้าร่วม
- 3.เบิกค่าใช้จ่ายเกินกว่าอัตราที่ระเบียบกำหนด
- 4.แจกโล่ หรือถ้วยรางวัล หรือเงินรางวัลให้กับผู้เข้าประกวดหรือผู้เข้าแข่งขันทุกราย
- 5.จัดงานประเพณีท้องถิ่น โดยไม่ได้ขออนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาหลักเกณฑ์การจัดงานประเพณีท้องถิ่นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง
- 6.งานประเพณีที่จัด เป็นเพียงความเชื่อส่วนบุคคลของกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น
- 7.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดการแข่งขัน หรือประกวดเอง แต่เชิญบุคคลที่อยู่นอกเขตพื้นที่เข้าร่วมแข่งขัน หรือประกวดด้วย
- 8.เบิกค่าอาหารและเครื่องดื่มให้กับผู้ร่วมงานทุกคน ซึ่งไม่ใช่บุคคลที่เป็นผู้มาร่วมกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของ โครงการ
- 9.การจัดหาวัสดุ/ครุภัณฑ์บางรายการต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง แต่ไม่ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการตามที่ตามกฎหมายและระเบียบกำหนดไว้
- 10.การจัดงานประเพณีไม่ตรงกับวัน/เทศกาล หรือจัดเกินกว่าที่มติคณะรัฐมนตรีหรือขนบธรรมเนียมประเพณีที่คนส่วนใหญ่ถือปฏิบัติสืบเนื่องต่อกันมา โดยไม่มีเหตุอันสมควร
- 11.จัดทำเกียรติบัตรหรือประกาศเกียรติคุณให้แก่บุคคลที่ไม่ใช่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
- 12.การจัดทำแผนและงบประมาณไม่ได้ระบุรายละเอียดการจัดงานหรือแข่งขันกีฬาให้ชัดเจนว่า มีวัตถุประสงค์การจัดงาน หรือแข่งขันกีฬาเพื่ออะไร มีรายละเอียดของกิจกรรมอะไรบ้าง และกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนเท่าไร เพื่อนำมาจัดทำประมาณการค่าใช้จ่ายให้สอดคล้องกับความเป็นจริง แต่จะมาจัดทำรายละเอียดในช่วงก่อนการจัดงาน หรือแข่งขันกีฬา ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติจริง
- 13.กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการจัดงาน
- 14.เบิกจ่ายค่าชุดกีฬาให้กับบุคคลทั่วไปที่ไม่ใช่นักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขัน
- 15.เบิกชุด/เสื้อให้แก่ผู้เข้าร่วมงาน โดยไม่ใช่บุคคลที่ระเบียบกำหนดให้เบิกจ่ายได้

ส่วนที่ 3

วินัยการเงินการคลัง

หลักการสำคัญของวินัยการเงินการคลังตาม พ.ร.บ.การเงินการคลังของรัฐพ.ศ.2561

หมวด 3 วินัยการเงินการคลัง(หากไม่ปฏิบัติตามอาจมีความผิด)

มาตรา 37 หน่วยงานของรัฐจะก่อหนี้ผูกพันหรือจ่ายเงินได้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมาย

มาตรา 44 การบริหารจัดการทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองหรือการกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง โดยต้องพิจารณาประโยชน์ของรัฐและประชาชน ความคุ้มค่า และความประหยัด ซึ่งต้องกระทำด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และมีการบริหารความเสี่ยงอย่างเหมาะสม และต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินนั้น

มาตรา 48 การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุของหน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ หรือตามกฎระเบียบของหน่วยงานของรัฐโดยเคร่งครัด โดยต้องดำเนินการด้วยความสุจริต คุ้มค่า โปร่งใส มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และตรวจสอบได้

มาตรา 64 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดเก็บรายได้ให้เพียงพอในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถจัดเก็บรายได้ให้เพียงพอกับการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมไปพลางก่อน

มาตรา 65 การจัดงบประมาณ การใช้จ่าย การก่อหนี้ผูกพัน และการบริหารทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยต้องพิจารณาผลสัมฤทธิ์ ความคุ้มค่า ความประหยัด และภาระทางการคลังที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

มาตรา 66 การจัดงบประมาณประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้พิจารณาฐานะการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความจำเป็นที่ต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณ การจัดเก็บรายได้ในปีงบประมาณนั้น โดยให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและพระราชบัญญัตินี้

ความรับผิดชอบทางวินัยการเงินการคลัง

(1) กรณีตรวจพบข้อบกพร่องในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

1. ในกรณีไม่มีลักษณะเป็นการทุจริตและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือหน่วยรับตรวจ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจะแจ้งให้ผู้รับตรวจทราบเพื่อกำกับดูแลมิให้เกิดข้อบกพร่องอีกก็ได้

2. ในกรณีที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือหน่วยรับตรวจหรือมีลักษณะจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งให้ผู้รับตรวจพิจารณาดำเนินการเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหายต่อรัฐหรือหน่วยรับตรวจต่อไป หรือดำเนินการทางวินัย แล้วแต่กรณี และเมื่อผู้รับตรวจดำเนินการแล้วให้แจ้งให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินทราบ

สำหรับกรณีที่ผู้รับตรวจไม่ดำเนินการตาม 1. หรือ 2. โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจะเสนอต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินให้ลงโทษทางปกครองแก่ผู้รับตรวจผู้นั้นก็ได้

(2) ในกรณีตรวจพบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ และเป็นกรณีที่ไม่อาจถูกดำเนินการตามมาตรา 95 วรรคสาม หรือมาตรา 96 ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเสนอต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินให้ลงโทษทางปกครองแก่ผู้นั้น (มาตรา 97)

1. กรณีหัวหน้าหน่วยงาน

1.1 ผู้รับตรวจไม่ดำเนินการวินัยหรือละเมิดภายในระยะเวลาที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินกำหนดหรือจงใจไม่ปฏิบัติตาม พรบ.วินัยการเงินการคลัง และ

1.2 ไม่มีเหตุอันสมควร

2. กรณีเจ้าหน้าที่

2.1 จงใจไม่ปฏิบัติตาม พรบ.วินัยการเงินการคลังและไม่อาจดำเนินการทางวินัยหรือทางละเมิดได้(ม.95 วรรคสาม) หรือ

2.2 เจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ถูกดำเนินการทางวินัยหรือทางละเมิดภายในระยะเวลาตามที่ผู้ว่าการกำหนด(ม.96)

3. กรณีเจ้าหน้าที่ที่มาจากการสรรหา/เลือกตั้ง ที่ไม่มีกฎหมาย/ระเบียบกำหนดให้เรื่องการดำเนินการสอบสวนทางวินัยไว้

-ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเสนอต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินให้ลงโทษทางปกครองแก่ผู้นั้นก็ได้

การกำหนดโทษทางปกครอง

1. ภาคทัณฑ์

2. คำหนิโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน

3. ปรับทางปกครอง โดยการลงโทษปรับทางปกครอง จะลงโทษปรับเป็นเงินเกินเงินเดือนสิบสองเดือนของผู้ถูกลงโทษมิได้

เราควรร่างรัฐธรรมนูญ หมวดการปกครองท้องถิ่นอย่างไร

ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในรัฐธรรมนูญไทย

ฉบับที่	หมวดสิทธิเสรีภาพ	หมวดนโยบายแห่งรัฐ	หมวดเอกเทศ
ฉบับที่ 1 พ.ศ.2475	ม.36	X	X
ฉบับที่ 2 พ.ศ.2475	X	X	X
ฉบับที่ 3 พ.ศ.2489	X	X	X
ฉบับที่ 4 พ.ศ.2490	X	X	X
ฉบับที่ 5 พ.ศ.2492	X	ม.64	X
ฉบับที่ 6 พ.ศ.2495	X	X	X
ฉบับที่ 7 พ.ศ.2502	X	X	X
ฉบับที่ 8 พ.ศ.2511	X	ม.70	X
ฉบับที่ 9 พ.ศ.2515	X	X	X
ฉบับที่ 10 พ.ศ.2517	X	ม. 72-73	หมวด 9 (ม.214-217)

บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในรัฐธรรมนูญไทย

ฉบับที่	หมวดสิทธิเสรีภาพ	หมวดนโยบายแห่งรัฐ	หมวดเอกเทศ
ฉบับที่ 11 พ.ศ.2519	X	X	X
ฉบับที่ 12 พ.ศ.2520	X	X	X
ฉบับที่ 13 พ.ศ.2521	X	ม.63	หมวด 9 (ม.214-217)
ฉบับที่ 14 พ.ศ.2534	X	X	X
ฉบับที่ 15 พ.ศ.2534	X	ม.71	หมวด 9 (ม.196-199)
ฉบับที่ 16 พ.ศ.2540	ม.43,52,58-59	ม.71	หมวด 9 (ม.282-289)
ฉบับที่ 17 พ.ศ.2549	X	X	X
ฉบับที่ 18 พ.ศ.2550	ม.47,56,57,60,67	ม.78,80,84-85,87	หมวด 14 (ม.281-290)
ฉบับที่ 19 พ.ศ.2557	X	X	X
ฉบับที่ 20 พ.ศ.2560	ม.43,54,57	ม.76,78	ม.249-254

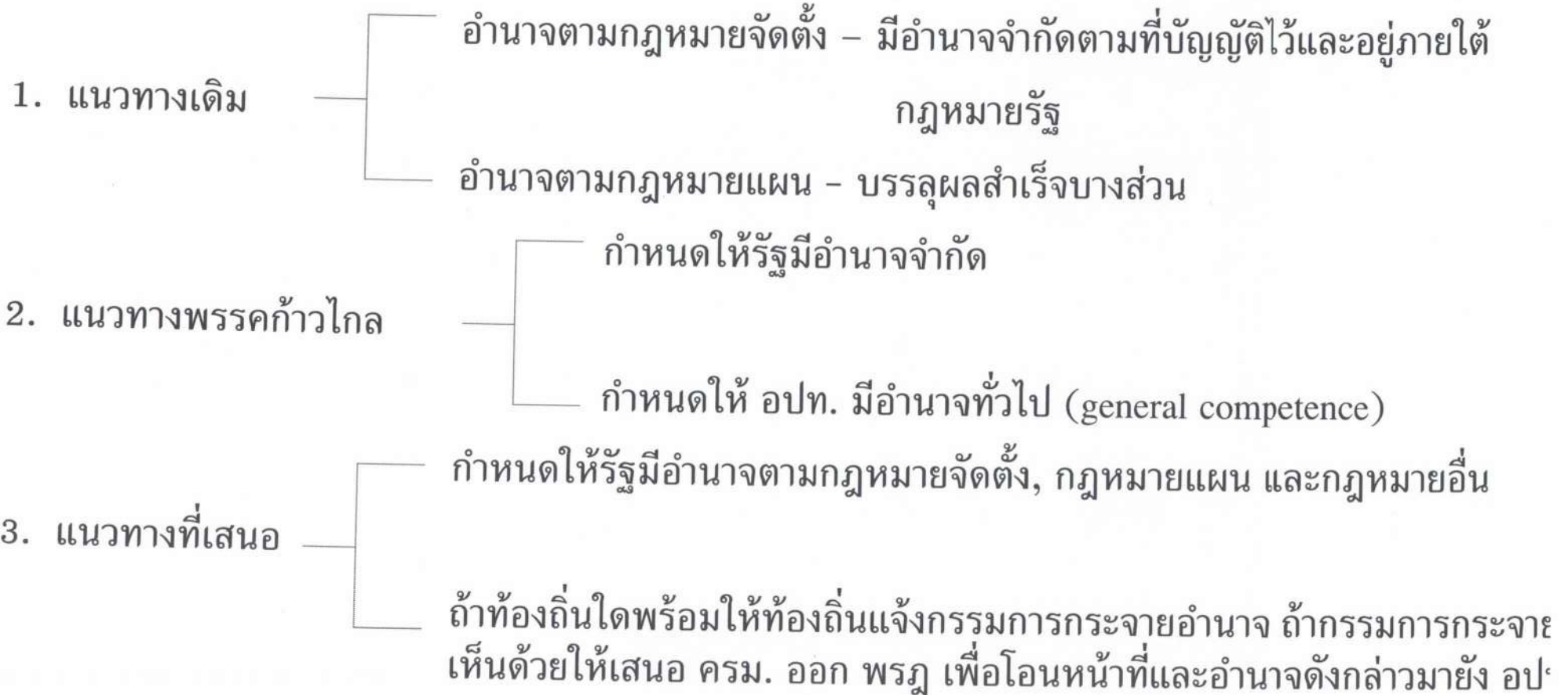
เนื้อหาเรื่องการปกครองท้องถิ่นซึ่งควรบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

เนื้อหา \ ร่าง	รธน.ไทย (6 มาตรา)	รธน.ฝรั่งเศส (9 มาตรา)	รธน.ญี่ปุ่น (4 มาตรา)	รธน.สเปน (3 มาตรา)	รธน.ไอร์แลนด์ (5 มาตรา)	ร่างพรรคก (16 มาตรา)
1. ประเภท	x	✓	x	✓	x	✓
2. หลักความเป็นอิสระ	✓	✓	✓	✓	x	✓
3. โครงสร้างองค์กรและการได้มา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. หน้าที่และอำนาจ	✓	✓	x	x	x	✓
5. วิธีการจัดทำบริการสาธารณะ	x	✓	x	✓	x	✓
6. รายได้	✓	✓	x	✓	x	✓
7. การบริหารงานบุคคล	✓	x	x	x	x	✓
8. การมีส่วนร่วมของประชาชน	✓	✓	x	x	x	✓
9. การกำกับดูแล	✓	✓	x	x	x	✓

เรื่องที่ต้องแก้ไขเพิ่มเติม

1. หน้าที่และอำนาจ
2. วิธีการจัดทำบริการสาธารณะ
3. รายได้
4. การกำกับดูแล

1. หน้าที่และอำนาจ

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่และอำนาจตามที่กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วน
กฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกฎหมาย
กำหนด

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเห็นว่าตนเองสามารถจัดทำบริการสาธารณะที่อยู่ใ
และอำนาจของรัฐในเรื่องใดได้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ
กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้คณะกรรมการกระจายอำนาจให้องค์กรป
ส่วนท้องถิ่น มีมติในเรื่องดังกล่าว ในกรณีที่ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรป
ท้องถิ่นเห็นด้วยกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรป
ส่วนท้องถิ่นนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อตราพระราชกฤษฎีกาให้ถ่ายโอนหน้าที่และอำนาจนั้นมายังองค์กรป
ส่วนท้องถิ่น โดยให้ถือว่าพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว เป็นการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำ
รัฐในเรื่องดังกล่าว

2. วิธีการในการจัดทำบริการสาธารณะ

1. แนวทางเดิม
 - เขียนวิธีการจัดทำบริการสาธารณะที่ (1) ไม่ครบถ้วนทุก อปท. (2) บางวิธีการยังไม่มีเขียนไว้ในกฎหมาย
2. แนวทางพรรคก้าวไกล
 - เขียนแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างละเอียดพอสมควร (มาตรา 254)
3. แนวทางที่เสนอ
 - เขียนแก้ปัญหาดังกล่าวทั้ง 2 ปัญหา คือ ให้ อปท. ตั้งบริษัทและบริษัทมหาชน องค์การมหาชนท้องถิ่น สหกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ

ในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเองหรือจะจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนที่ประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเดียวกันหรือต่างประเภทองค์การมหาชน รวมทั้งการมอบให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชน ดำเนินการแทนหรือร่วมดำเนินการได้ ทั้งกฎหมายบัญญัติ

3. รายได้

1. แนวทางเดิม
 - กฎหมายจัดตั้งเขียนเรื่องรายได้ไว้
 - กฎหมายแผนกำหนดสัดส่วนรายได้ อปท. / รัฐบาลไว้ 35% แต่ต่อมา มีการแก้ไขในปี 2549
2. แนวทางพรรคก้าวไกล - กำหนดเรื่องภาษี การดูเงิน การออกพันธบัตรและเงินอุดหนุนไว้ (มาตรา 253)
3. แนวทางที่เสนอ
 - กำหนดสัดส่วนรายได้ของ อปท. ต่อรัฐ = 35%
 - กำหนดให้รายได้ทั้งหมดของ อปท. ต้องมาจากภาษี 75%
 - กำหนดให้การจัดเก็บค่าธรรมเนียมของ อปท. เป็นไปโดยอิสระ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยรายได้ของท้องถิ่นโดยกฎหมายดังกล่าวจะต้องระบุรายได้และราย
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นรายได้หรือรายรับจากภาษี อากร ค่าธรรมเนียม รายได้จากท
และบริการ เงินอุดหนุนและเงินกู้ โดยสัดส่วนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องไม่น้อยกว่า
35 ของรายได้ของรัฐบาล

กฎหมายตามวรรคหนึ่งจะต้องกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้จากภาษีที่เ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาษีที่เป็นของรัฐและรัฐจัดเก็บหรือแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจะต้องกำหนดให้
ปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมโดยอิสระตามความต้องการขององค์กรปกครอง
ท้องถิ่น

4. การกำกับดูแล

1. แนวทางเดิม
 - ให้ รมต. / ผู้ว่า, นายอำเภอ มีอำนาจอนุมัติ / อนุญาต และยกเลิกเพิกถอนการกระทำต่าง ๆ ของ อปท. ได้
2. แนวทางพรรคก้าวไกล
 - การกำกับดูแลทำได้เฉพาะการตรวจสอบตามชอบด้วยกฎหมาย
 - การยกเลิกการกำกับดูแลก่อนการกระทำของ อปท.
 - การให้ผู้กำกับดูแลนำเรื่องฟ้องศาลปกครอง (มาตรา 254/3)
3. แนวทางที่เสนอ
 - เช่นเดียวกับพรรคก้าวไกลแต่การเขียนแตกต่างกัน

ให้ยกเลิกการกำกับดูแลด้วยการอนุมัติหรืออนุญาตของผู้กำกับดูแลตามกฎหมายต่างๆ และกำกับดูแลมีอำนาจแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก้ไขการกระทำหรือมติใด ๆ ที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำดังกล่าว ให้ผู้กำกับดูแลที่กระทำหรือมตินั้นต่อศาลปกครองเพื่อให้ศาลปกครองวินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ